

forstå, at med dette aldeles unødvendige indgreb i den danske aftalemodel på arbejdsmarkedet kan vi risikere, at der kommer flere, hvis borgere kommer i klemme, som hr. Ulrik Kragh kaldte det.

Jeg vil gerne sige, at det undrer mig, det slet ikke gør indtryk, når så mange deputationer kommer i Arbejdsmarkedsudvalget. Jeg har lige for en halv time siden fået en melding fra Danfoss på Als, og jeg skulle hilse og sige fra fællestillidsmand Svend Aage Hansen, at man har nedlagt arbejdet, fordi man føler, at den danske model bliver trådt under fode. Jeg vil også gerne hilse og sige, at fællestillidsmanden havde fået bud fra ledelsen om, at man var lige så utilfreds fra ledelsens side som fra lønmodtagerside.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg kan forstå, at hr. Ulrik Kragh er voldsomt optaget af de ca. 6 pct. af de danske lønmodtagere, som i dag via overenskomst ikke er omfattet af deltidsmuligheder. Jeg skal derfor blot foreslå hr. Ulrik Kragh og i øvrigt også resten af den borgerlige fløj: Så lad os da lave en lovgivning, der giver lønmodtagere i Danmark ret til at gå på deltid. Lad os da endelig tage initiativ, der sikrer, at alle lønmodtagere får mulighed for det.

Kl. 13.25

Men det er jo ikke det, der bliver tilfældet med det lovforslag, vi behandler i dag, tværtimod. Hvis vi eksempelvis kigger på bevisbyrden, medfører regeringens lovforslag jo, at lønmodtageren står fuldstændig uden muligheder for at bevise, at en arbejdsgiver fyrer uberettiget. Hvorfor fremsætter man et lovforslag, der svækker de svageste på arbejdsmarkedet? Hvorfor står man ikke ved de ord, man har sagt?

Også jeg kunne tænke mig at få hr. Ulrik Kragh til at uddybe de bemærkninger, der er kommet om sexchikane her fra talerstolen. Jeg forstår ikke, at man som ordfører for et regeringsbærende parti tillader sig at påstå, at sexchikane ikke er noget væsentligt.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Til fru Mette Frederiksen og fru Line Barfod vil jeg starte med at sige, at de, der ikke kan tage sjov for sjov og alvor for alvor, har misforstået begge dele lige meget. Der var naturligvis ingen antydning i min kommentar af, at sexchikane kan accepteres, og lad os så køre det ud til siden og stoppe den diskussion, for vi er helt enige.

Jeg henviste til sexchikane, fordi den måde, man får beskyttelse på med delt bevisbyrde, efter at loven er ændret, er den samme måde, som når man i ligestillingssager bliver udsat for et problem og en tvist. Det, der var min pointe var, at hvis det er godt nok i forbindelse med sexchikane, mener vi også, at det er godt nok her. Det er bare ikke godt nok, men det er noget, der virker.

Når det er sådan, at fru Inger Bierbaum fortæller om, hvad der foregår på Als, kan jeg ved at lytte til Radioavisen konstatere, at det jo også foregår i Århus og Horsens og i Nørrebrohallen, og det kan jeg sådan set godt forstå, for fagbevægelsen og Socialdemokratiet har jo kørt én lang skrækkampagne for at skabe så meget forvirring, som det overhovedet kunne lade sig gøre. Men prøv nu lige at læse forslaget og vurder konsekvenserne, så er jeg sikker på, at tingene falder stille og roligt ind i en god gænge.

Fru Mette Frederiksen spørger: Hvorfor ikke bare gøre det til en ret? Hvis det er sådan, at man har meget, meget ondt af enhver form for indgreb i overenskomster, virker det altså noget pudsigt, at Socialdemokratiet går på talerstolen og siger: Jamen skal vi ikke bare gøre det til en ret, når nu vi er i gang? Nu er vi igen ved paradoksargumentationerne. Hvilken vej vil man gå?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så tager vi de tre næste. Vi er ikke kommet igennem første omgang endnu, og jeg vil gerne sige, at det drejer sig om hr. Lars Kramer Mikkelsen, hr. Thomas Adelskov og fru Anne Baastrup. Vi starter med hr. Kramer Mikkelsen.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg kan forstå, at det, jeg vil komme med nu, hører til paradoksindeleggen.

Det danske arbejdsmarked har i helt unik grad et særpræg. Vi har nemlig den såkaldte danske model, hvor arbejdsmarkedets parter aftaler, og arbejdsmarkedets parter forhandler, og i den sammenhæng er der vel grundlag for at spørge: Bekymrer det overhovedet ikke, at det er det princip, man nu bryder ned og bryder afgørende med ved at lave et lovforslag af den kaliber?

Det er sådan set helt legitimt og reelt at lave et overgreb mod danske lønmodtagere. Man skal bare erkende, at det er det, man gør, og hvis man gjorde det, kunne vi endda sige, at så var